

Το σημείον τῆς ἀναχωρήσεως του ἦτο ἡ κοιλάδα τῆς Ἐστωΐς συγκρίνεται πρὸς νότον μετὰ τῆς κοιλάδος τῆς Χέας. Ἡ σκολιὰ δίοδος ἦτις ἀνέρχεται αὐτὴν ἔλασε τὸ σημεῖον «La Passe des Glouriettes.» Ὁ δίοδος αὗτη εὐρυνομένη ἔχει γοητευτικὴν ἀποψιν, καὶ τὰ διάφορα λεκανοπέδια αὐτῆς καλύπτονται ὑπὸ ἐξαιρέτων νομῶν ἐπισκεπτομένων καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ πολυαριθμών ποιμνιῶν. Ἀπολήγει δὲ εἰς τὰς ὑπωρείας τῶν δρέων ἀπερ ταργατίζουσι τὴν βάσιν τοῦ Mont-Perdu. Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον αὐτῆς λεκανοπέδιον περικλείει ἀμφίστρον δλιγάτερον σημαντικὸν, ἀλλ' ἐν τῷ εἶδει αὐτοῦ ἐπίσης ἀξιόλογόν ὁ τῆς Καρδαρίνας καὶ τῆς Τρεμουσηρᾶς, καὶ ὅπως ἐκεῖνα πληρες φυσικῶν καλλιοπῶν ἴδειαζουσῶν. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκρων αὐτοῦ ἡ Πύλη τῆς Πικούδης εὑρεία καὶ ἀρχαῖης ἀπόψεως, συγηματίζει τὴν ώρατοτέραν τῶν πυλῶν αἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν καρυδῶν τῶν πυρηναίων.

Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἀριθμεῖτρου, ἔνθα τὸ κατώτερον τεῖχος συγηματίζει βαθεῖαν ἀπόκλισιν, παρατηροῦνται βαθυτάτες αἴτινες ἀνέρχονται αὐτόι αἱ βαθυτάτες αὔται ἀπολήγουσιν εἰς τὴν πύλην. Ἀλλὰ δῶμαν τὸν λόγον εἰς τὸν ἐξερευνήσαντα τὸ πρώτον τὰ μέρη ταῦτα περιώνυμον Ραμπόν, διτιεῖδι¹ ἀπαραχιμέλους θέρους περιγράφει ταῦτα «Διηγήθεμεν τὴν Πύλην καὶ ἀμέσως σχεδὸν ἄγει τινὸς δυσκολίας ἐφίδειαμεν εἰς τὸν σωρὸν τῶν πάγων τὸν καλύπτοντας καὶ αὐτὴν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ γιγαντίου ἐκείνου ὅρους ἐπερ ἀποκαλοῦσι Mont-Perdu, ἐπληγιάσαμεν τὴν λευκὴν ταῖνίαν ἥπας μάς ὑπεδείκνυε τὸν σωρὸν τοῦ πάγου ὃν πρὸ πολλοῦ ἐθεώρουν μετ' ἀνησυχίας. Δέν τοῦτο τὴν γιών ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἦτο γυμνὴ καὶ δὲν παρουσίαζεν ἥμιννος διδένην σημεῖον ἐφ' οὐδὲ ποῦς, νὰ ἀρινεν ἔγνος. Τὸ μέσον ἦτο κοῖλον. Άλλο μεγάλου σχισμάδες διέτρεχον συτὸ ἄγωθεν ἔως κάτω καὶ πρὸς τὰ ίσο τρίτα τοῦ θύρους του παρετήρησα καταβόθισιν διερχομένην κατὰ μέσον καὶ ἥπας ἐπηρήξανεν ἐπανειθητῶς τὴν κάτισι τοῦ κατωτέρου μέρους. Οὐδέτιως ἡ δυνατήθημεν νὰ πληγούσατο μεν τὸν σωρὸν τοῦ πάγου κατὰ μέσον τὸν ἄγνωτον ἀποπειραθημεν τὴν ἀνάστατην ἐκ τοῦ πλατείου καὶ τοῦτο ἦτο δυσχερέστατον. Τὰ ἄγνωστα δὲν ἐδυθίζοντο, καὶ αἱ πληράκι βάσεις ἥμινν ἐφ' ὅν ἐστηριζόμεθα ἔλαχις δυνάμεστοι μάλιστας ἀρινεν τὴν ἄκρας των. Ἀλλως τε εἴχομεν μεθ' ἥμινν ἀξιόλογα ἐργατεῖς πρὸς ἀνάλυσιν τοῦ πάγου καὶ εὐθὺς ἡγανάκτημεν νὰ μετα-